

National Cursillo Movement

National Cursillo® Center • P.O. Box 799 • Jarrell, TX 76537 • 512-746-2020 • Fax 512-746-2030 • www.natl-cursillo.org

TỰ DO

Nguồn: *Buổi Hội Thoại kỳ thứ nhất tại Cala Figuera*, Tổ Chức Eduardo Bonnín Aguiló (FEBA)¹. Bản dịch hiệu đính của cuốn sách này trình bày *Những ngày suy niệm về Đặc Sủng Nền Tảng Cursillo* được tổ chức ở “*The Porciúncula*” tại Palma de Mallorca, vào dịp kỷ niệm 50 năm Khoá Cursillo Cuối Tuần Đầu Tiên diễn ra ở Cala Figuera- Santanyi, trên hòn đảo Mallorca tại Tây Ban Nha vào tháng 8 năm 1944. Đề tài ‘*Tự Do*’ được trình bày bởi Lm. Francisco Serra Estellés.

Tôi sẽ cố gắng truyền đạt với các bạn về một chủ đề quan trọng theo một cách mà vào cuối buổi nói chuyện này, các bạn có thể có một khái niệm rõ ràng về một trong những chủ đề cơ bản và chính yếu, mặc dù ít được biết tới trong cuộc sống của mọi người.

Tôi đã được chỉ định chủ đề “*Tự do*”, có lẽ vì đó là một trong những chủ đề cơ bản của cuộc đời tôi, mặc dù nó có vẻ mâu thuẫn với hoàn cảnh cá nhân của tôi là một linh mục.

Tôi đã khám phá ra trong Kitô giáo sự cần thiết và khả năng được tự do và đây là chủ đề mà họ đã giao cho tôi, và cũng là chủ đề của một trong những cuốn sách của tôi. Ngoài ra, tôi cũng phải nói, ngay cả khi chưa hình dung được, là tôi đã viết trên mười lăm cuốn sách. Tôi nói không hình dung được bởi vì đó không phải là mối quan tâm hay định hướng của tôi trong cuộc sống. Tôi tin cậy các bạn để thú nhận rằng khi ở độ tuổi 20, tôi thấy mình là một linh mục, tôi đã nghĩ rằng cuộc sống của tôi là một sai lầm, bởi vì đó không phải là điều tôi đang tìm kiếm lúc đó mà cũng không phải là Giáo Hội mà tôi mong đợi. Nó giống như khi một người kết hôn với người phụ nữ không như mình mong ước, và rồi tôi nghĩ rằng mình đã chọn sai người phụ nữ, nhưng sau đó tôi đã phải bắt đầu lại cuộc đời của mình. Trong một cuốn sách của tôi, tôi đã viết rằng Giáo Hội là một cô gái điếm, nhưng là một gái điếm đang công bố chân lý. Đó không phải là lời nói của tôi, mà là của một vị thánh ở thế kỷ thứ ba.

Hãy nói rằng tôi kết hôn với Giáo Hội và đầu thế tôi xác định rằng tôi có nhu cầu rao giảng Tin Mừng của Chúa Giêsu với cùng một sự tự do mà Ngài đã làm, và nếu chúng ta có thể nói là, Ngài đã bắt đầu trong thế giới này, mặc dù nó gần như không bao giờ được mang ra thực hành, chính xác là học thuyết về tự do của linh hồn, quyền tự do lương tâm.

Tôi nghĩ rằng Chúa Giêsu không phải là người sáng lập ra các tôn giáo, thậm chí không phải là một tôn giáo mới, mà là phát ngôn viên chính thức của Mầu nhiệm Hằng Sống đã hiện diện trong thế giới này để chỉ cho chúng ta con đường mà con người cần để đạt đến sự hoàn chỉnh của mình. Kitô giáo phải giúp chúng ta đạt được sự hoàn chỉnh trong sự hiện hữu của chúng ta.

¹ <http://www.feba.info>

Vinh quang của Thiên Chúa là gì? Vinh quang của Thiên Chúa là sự hoàn chỉnh trong công cuộc sáng tạo của Ngài và mọi sinh vật của sự sáng tạo này đều có sự hoàn chỉnh theo những đặc điểm riêng của nó. Động vật và thực vật sự có sự hoàn chỉnh theo bản năng của chúng mà không cần suy nghĩ.

Sự hoàn chỉnh nơi con người là gì? Sự hoàn chỉnh của con người không thể đạt được mà không do quyết định tự do của người đó về những gì họ mong muốn trở thành. Tự do trong sai lầm thì còn hơn phải chịu khuất phục. Hãy cứ cho rằng chủ đề Tự do đối với tôi là một trong những chủ đề cơ bản và chủ yếu của sự tồn tại, bởi vì sự phát triển của con người không bao giờ được nhận ra nếu con người không thể tự do, tuy nhiên câu hỏi này hiện đang chiếm thời gian của chúng ta, và cũng đòi hỏi vài màu sắc (được làm rõ thêm) như tất cả các từ ngữ khác.

Khi chúng ta nói về những chủ đề quan trọng của cuộc sống, như là tình yêu, sắc đẹp, v.v chúng không thể chỉ được rút gọn trong từ ngữ. Từ tình yêu sẽ phụ thuộc vào ai đang sống tình yêu ấy và sống như thế nào, sẽ được hiểu theo cách này hay cách khác. Từ 'yêu' khi Chúa Giêsu nói không giống như khi người ta nói trong quan hệ trao đổi tình yêu; mặc dù, nó cũng là một từ. Những từ quan trọng trong cuộc sống là những từ cần được làm rõ sau đó và từ tự do cũng cần được làm rõ bởi vì một người được tự do khi muốn quan tâm và muốn được tự do, cũng là điều tương tự. Nếu một người không quan tâm đến mọi thứ và cũng chẳng yêu chúng thì anh ta không có tự do. Sự hoàn chỉnh của chúng ta tùy thuộc vào khả năng yêu thương và khả năng yêu thương của chúng ta tùy thuộc vào khả năng được tự do của chúng ta.

Tôi không thể nói về sự tự do mà mọi người đều biết, chúng ta có tự do về mặt chính trị, hoặc, cứ cho là như vậy, khi bề ngoài không ai ép buộc chúng ta. Mọi người đều biết rằng chúng ta có tự do chính trị hay không. Tuy nhiên, sự tự do mà tôi sẽ nói chi tiết ở đây và cái mà làm cho chúng ta nên một con người là sự tự do mà mỗi người có đạt được hay không trong suốt cuộc đời của mình. Một người không phải được tự do vì họ muốn, nhưng vì họ đã hành động để trở nên tự do. Khi một người không có tự do, thì không phải là một con người.

Mọi người đều quan tâm đến một điều quan trọng: chúng ta quan tâm đến việc không bị thất bại trong cuộc sống; chúng ta tập trung vào một thực tại là khi kết thúc hành trình của mình, chúng ta sẽ không nói: tôi là một kẻ ngốc! Hoặc, tệ hại làm sao sự hiện hữu của tôi! Chúng ta không thể nói rằng Thiên Chúa là một Thiên Chúa tàn nhẫn đã tạo ra nhân loại để làm trò cười. Chúng ta phải chấp nhận rằng Thiên Chúa đã tạo nên chúng ta với khả năng đạt được sự hoàn chỉnh của chính mình, nhưng con người không thể trở thành một người hoàn toàn nếu không đi từ động vật có lý trí đến con người. Đối với tôi, con người là kẻ thực hiện tự do của mình; những người không thể hiện tự do thì không thể trở thành con người.

Để trở thành một con người đòi hỏi người đó phải thực hành sự tự do của mình một cách có ý thức để tìm kiếm sự thật. Có một câu mà tôi lặp lại liên tục là câu hỏi mà Philatô đã hỏi Chúa Giêsu, trong những khoảnh khắc cuối của cuộc đời Ngài "Này ông, tại sao ông lại đến thế gian này?" Ngài có thể nói: "Để lập ra một tôn giáo mới, để có bạn bè". Câu nói của Chúa Giêsu đã trở nên khẩu lệnh của cuộc đời tôi, điều đó không dễ dàng, nhưng nó là biểu tượng.

"Này ông, tại sao ông lại đến thế gian này?", "Tôi đã đến thế gian này để làm chứng cho sự thật" và Ngài được hỏi tiếp: "Sự thật là gì?" Chúa Giêsu Kitô đã đến thế gian này để làm chứng cho sự thật vì sự thật là nền tảng của sự tự do của chúng ta. Chúng ta không thể tự do nếu chúng ta không tìm kiếm sự thật. Chúng ta có thể chú tâm vào quá nhiều thứ trong thế giới này và sau đó nhận ra rằng chúng ta không đạt được những gì chúng ta muốn trở thành. Sự thành công trong cuộc sống con người bao gồm việc đạt được cái mà người ta muốn trở thành, không phải là điều mà xã hội mong đợi, hay những gì người khác mong đợi từ chúng ta. Thành đạt cá nhân là ở chỗ tôi là những gì tôi muốn và bởi vì tôi muốn như vậy. Chắc chắn điều này có ý nghĩa cho mỗi người trong chúng ta một sự rèn luyện liên li và kiên trì tìm kiếm sự thật.

Chúa Giêsu nói với chúng ta: "Đây là lệnh truyền của Thầy, các con hãy yêu thương nhau." Tại sao? Bởi vì tôi tin rằng nền tảng của sự tồn tại của chúng ta được dựa trên khả năng yêu thương người khác. Yêu là yêu tất cả mọi người và cần phải làm như thế, có thể nói là, trong tự do.

Thiên Chúa mong đợi điều gì nơi tôi? Thiên Chúa mong đợi sự hoàn chỉnh và hạnh phúc của tôi, sự hiện thực hóa của tôi trong thế giới này, khả năng để chia sẻ cuộc sống của tôi mà không lừa dối, để dấu chân tôi lưu lại thế giới này sẽ là một dấu chân tỏa sáng. Chúng ta đã được gửi đến thế giới này, như những con người, để làm cho thế giới này tốt hơn và đây là sự hoàn tất của việc sáng tạo.

Tôi tin rằng những gì Thiên Chúa mong đợi nơi thế giới này không phải là các tín đồ trung thành của một tôn giáo. Ngài mong đợi các tôn giáo và các nền văn hoá giúp nhân loại đạt đến sự hoàn chỉnh của nó giữa các sai sót, chắc chắn, nhưng trên hết, qua sự tự do.

Tự do có ý nghĩa gì với tôi? Tự do được nhận biết với bản chất của thần linh, có nghĩa là, điều gì đó quan trọng. Mỗi người trong chúng ta đều là một phần của thần linh theo cách mà nhiệm đến nỗi chúng ta không thể biết tại sao chúng ta lại có khả năng lựa chọn. Khả năng lựa chọn của con người là đặc trưng cho thấy chúng ta được kêu gọi đến sự viên mãn trọn vẹn với Thiên Chúa. Người không biết chọn, hay không có khả năng lựa chọn, sẽ cảm thấy bị cuốn theo bởi bản năng của mình.

Chúng ta sẽ quan tâm đến quyền tự do lương tâm ở đây, vì cuối cùng, tự do sẽ ở với lương tâm. Chúng ta không bao giờ có thể đổ lỗi cho ai về cuộc sống của chúng ta ở đời này hoặc đời sau trước mặt Thiên Chúa. Con người có tự do theo cách mà mình chịu trách nhiệm. Chúng ta phải trả lời về cuộc sống của chúng ta, không phải trước những người khác hay

trước thế giới mà trước lương tâm của chúng ta, bởi vì lương tâm là nơi Chúa ngự. Chúng ta là hình ảnh của Thiên Chúa nhiều hay ít tùy theo lương tâm của chúng ta phản ánh một cái gì đó cao hơn khả năng hiểu biết của chúng ta.

Không ai hiểu chúng ta là gì. Tại sao? Bởi vì tất cả chúng ta đều là sự mong muốn hoàn chỉnh, bởi vì chúng ta là hình ảnh của Thiên Chúa nhập thể. Đối với tôi, sự nhập thể của Chúa Giêsu chính xác là sự phản chiếu, ở nơi mỗi người chúng ta. Nhập thể nghĩa là "Thiên Chúa mang thân phận con người." Vì Thiên Chúa ở trong mỗi chúng ta - chúng ta là những đền thờ của Chúa Thánh Thần - Đấng mang hình dạng con người, trở thành một con người và đây là điều mang theo ý nghĩa, cho tất cả mọi người chúng ta, một bi kịch quá sức chịu đựng để sống. Không ai có thể chịu đựng điều này, Thiên Chúa sống trong sự hiện hữu của chúng ta, và đó là lý do tại sao nhân loại bị lúng túng, bị phân tâm, bởi vì phần lớn mọi người không muốn thậm chí nghĩ rằng chúng ta có trách nhiệm là phải trở nên giống như Thiên Chúa. Chúng ta là một phần của Thiên Chúa và đó là điều làm chúng ta đau khổ. Chúng ta không bao giờ hài lòng. Chúng ta không bao giờ biết cuộc sống này là gì, và không có gì thỏa mãn chúng ta. Chúng ta là hình ảnh của những gì chúng ta đang tìm kiếm, và mọi thứ xảy ra trong cuộc sống của chúng ta, và mọi thứ mà chúng ta mong muốn nhất: tình yêu, tự do, cảm xúc của chúng ta, mọi thứ mà chúng ta mong muốn nhất không bao giờ kết thúc nơi đây bởi vì nó luôn luôn là sự phản chiếu của chúng ta và của những gì chúng ta tìm kiếm. Bởi vì điều đó, con người đạt đến sự hoàn chỉnh trong phạm vi sự tự do của mình.

Tự do cũng giống như ước muốn. Tôi tự do muốn và trong cái tự do muốn này con người đang được viên mãn. Tự do không giống như sự phóng túng. Mọi người nhầm lẫn những vấn đề này; Tôi không thể làm như tôi thích: tôi có thể làm điều đó, chẳng nghi ngờ gì, nhưng tôi không thể nhầm lẫn nó với chữ tự do.

Tôi không thể lẫn lộn tự do với quyền lực vì mọi người tin rằng chỉ có người có quyền lực mới có được tự do. Những người muốn có quyền lực không phải là người tự do và những người muốn chiếm ưu thế là những người nô lệ cho niềm đam mê của riêng mình. Ai đó muốn quyền lực là vì họ không chắc chắn về mình.

Tự do và độc lập không giống nhau. Tôi được tự do nhưng tôi không độc lập. Tôi hoàn toàn lệ thuộc vào không khí, thức ăn, và cái người khác. Chúng ta không nên nhầm lẫn điều này, một người có tự do nhưng vẫn phụ thuộc. Chúng ta cần nhau. Không ai có thể sống một cuộc sống hoàn toàn tự do và độc lập.

Tự do không tương đương với Độc lập. Độc lập là sự cô lập và cô lập luôn tạo ra chứng loạn thần kinh. Tôi tự do để quyết định, nhưng tôi không được tự do trong việc chia sẻ đời sống của tôi trong thế giới này, tôi đã không chọn thế giới này, hoặc gia đình tôi, hoặc Giáo Hội của tôi. Tôi đã không chọn bất cứ điều gì và tôi là nơi tôi ở và ở đó, tôi sẽ được tự do làm điều này hay điều khác, nhưng tôi vẫn phụ thuộc. Người mạnh mẽ không phải là người không phụ thuộc vào ai, mà là người phụ thuộc vào người khác bởi vì họ phục vụ người khác. Khi chúng ta phục vụ người khác, thì chúng ta đang phụ thuộc vào nhau.

Tự do là cần thiết cho sự phát triển của một con người. Tự do là cần thiết ngay cả về mặt chính trị. Các quốc gia, mà trong quá trình lịch sử của họ, không cho con người tự do là những quốc gia tồi tệ con người. Con người có thể chịu đựng bất cứ điều gì ngoại trừ sự sỉ nhục, và sự sỉ nhục chính xác là cái trước đi quyền tự do của chúng ta. Tất cả chúng ta đều bình đẳng về phẩm giá, nhưng không bình đẳng về hành vi, trí thông minh, hay trong những gì mình sở hữu.

Chúng ta không bình đẳng trong hầu hết mọi thứ và chúng ta đừng bao giờ phải giả vờ bình đẳng. Nếu không, chúng ta sẽ làm thế giới này thành đồng dạng và lấy mất đi sự sáng tạo và sự tự do.

Tự do biểu thị đặc điểm của mỗi người trong chúng ta và khi họ cố gắng đánh đồng mọi người thì khả năng khởi xướng và khả năng phát triển sẽ biến mất.

Tự do và tiền định không giống nhau. Chúng tôi tin đó là những triết thuyết nhắm đến những cách tiếp cận khác, nếu tôi được tiền định để làm những gì Chúa muốn, thì tự do của tôi để làm gì? Có một quá trình chung của trí thông minh sáng tạo mà chúng ta gọi là Thiên Chúa, nhưng đó là một trí tuệ sáng tạo. Thế giới này có cuộc sống thông minh, điều mà chúng ta không thể giễu cợt, nhưng lại tạo ra những điều tồi tệ bởi vì con người tự tin mình là chủ sở hữu của sự sáng tạo này nhưng trên thực tế chúng ta là một phần không thể tách rời của một trí tuệ sáng tạo có mục đích. Trong mục đích này, con người có thể xác định được một vài điều: chúng ta có thể di chuyển trong một chu vi nhỏ của tự do của chúng ta và đây là cái biểu thị đặc điểm của con người chúng ta, nhưng chúng ta không thể thay đổi các dự án phổ quát của sự sáng tạo này. Vì vậy, không có sự tiền định cho mỗi người trong chúng ta bởi vì nếu tôi được định trước bất kể những gì tôi làm, cuối cùng, nó sẽ là những gì Chúa muốn. Không, chỉ một lý do và đó là, bởi vì chúng ta là một phần của Thiên Chúa và Thiên Chúa muốn, cuối cùng, cũng là điều chúng ta muốn.

Tự do gắn liền với một từ quan trọng, đó là trách nhiệm. Thú vật không có trách nhiệm và con người có trách nhiệm thì sẽ ít mang tính thú vật hơn, hợp lý hơn đó là, vì trách nhiệm là mức độ đáp ứng mà con người phải có trước tòa tối cao về hành vi của mình trong thế giới này. Điều này gắn liền một cách hợp lý với luân lý, đạo đức.

Tôi đã nghĩ đến một tựa đề "Đạo đức hay Thảm họa?" cho cuốn sách mới đây của tôi vì đạo đức là căn bản cho điều kiện làm người và là trách nhiệm của chúng ta. Tôi không tin rằng có một nền văn minh mà không có đạo đức làm nền tảng. Đạo đức là hành vi biết làm thế nào để đáp ứng. Chúng ta đáp ứng với ai? Nếu chúng ta không đáp ứng theo lương tâm của chúng ta, thì sẽ có lúc những cái khác không còn quan trọng với chúng ta nữa vì chúng sẽ đi mất.

Điều duy nhất còn lại trong thế giới này là gì? Lương tâm của mỗi người. Trong một tác phẩm của mình, Euripides nói: "Mọi thứ đều bị phá hủy, không còn gì nữa. Còn lại gì?" Tôi còn lại. Mỗi người trong chúng ta khi nói về sự hiện hữu, nếu suy nghĩ lại mọi chuyện,

chúng ta sẽ nhận ra rằng không có gì tồn tại, không có gì là vĩnh cửu, và mọi thứ đều qua đi. Những gì còn sót lại?

Cái gì còn lại của Phong trào này được tổ chức cách đây năm mươi năm? Mỗi con người là còn lại. Vấn đề không ở cái gì còn lại; nhưng là ở chỗ mỗi người đều còn lại với lương tâm của mình. Đó là lý do tại sao trách nhiệm nằm trong việc giáo dục lương tâm. Trong giáo dục trẻ em không có sự tự do hoàn toàn vì khi đó giáo dục trong tự do, là để giáo dục cho con người có trách nhiệm. Tôi không thể ban tự do cho người vô trách nhiệm; tôi không thể để người không có trách nhiệm về hành động của mình được tự do. Hãy nói rằng mọi người đều có quyền, nhưng chúng ta có quyền tự bảo vệ mình khỏi những người làm cho chúng ta tổn thương vì sự thiếu trách nhiệm của họ, thậm chí phải lấy đi tự do của họ, bởi vì tự do là cách chúng ta phải sống tôn trọng lẫn nhau và khi ai đó không biết tôn trọng người khác thì họ không có quyền như mọi người khác, trong thế giới này với tư cách một người.

Tôi nói ra suy nghĩ của tôi nhưng tôi không bao giờ nghĩ rằng những người khác sẽ đồng ý với tôi. Tôi dám viết những gì tôi nghĩ chỉ vì một điều, là để làm cho bản thân mình thông suốt. Đã có một khoảng thời gian mà tôi không muốn dạy dỗ hoặc cải hoá ai; Tôi muốn những người đó được tốt hơn, đơn thuần là trở thành những người họ phải trở thành. Khi đó, nếu có thể nói chuyện, tôi sẽ nói đồng ý những gì đang đến với tôi và cách tôi nhìn mọi sự vật. Vì vậy, tự do gắn liền với trách nhiệm. Nếu chúng ta được tự do chúng ta có trách nhiệm giáo dục về sự tự do của chúng ta. Chúng ta có tự do nhưng chúng ta không có tự do làm bất cứ điều gì mình muốn (giết người hay trộm cắp). Tự do của chúng ta gắn liền với trách nhiệm giáo dục tự do của chúng ta, ví dụ như Giáo Hội, đưa ra các giáo điều, công bố luật lệ Hội thánh, không gì hơn là giúp người vô trách nhiệm, hoặc những người không biết, để họ biết đường đi. Sự vâng phục Giáo Hội không gì hơn là sự thay thế cho trách nhiệm cá nhân.

Tôi nghĩ rằng một người sẽ nhận biết Thiên Chúa khi anh ta bắt tuân và sau khi suy nghĩ về những gì mình sẽ làm, bởi vì anh ta nghĩ rằng nó sẽ tốt cho mình và không có cảm giác tội lỗi. Một người yêu Chúa khi họ không sợ hãi Ngài, khi không mang mặc cảm tội lỗi. Người cảm thấy mình tội lỗi thì chưa biết Thiên Chúa. Tôi không thể cảm thấy có lỗi với người mình yêu. Một cuốn sách tham khảo nói rằng chúng ta không thể yêu một người sẽ lên án chúng ta, vậy thì, tội lỗi là một cảm giác mình đã làm những điều xấu và điều này nằm trong lương tâm của chúng ta. Bây giờ, chúng ta có được tự do để làm gì? Để làm gì chúng ta thích, sống như chúng ta muốn? Đây là một trong những khiếm khuyết khác mà chúng ta có thể tin vào. Tự do không hữu dụng cho bất kỳ người nào nếu nó không nhắm đến việc yêu thương phục vụ. Đây là một trong những điều con người phải học.

Con người phải biết rằng cuộc sống của mình không có ý nghĩa nếu nó không được hoạch định để hướng tới phúc lợi của thế giới này. Dự án tốt nhất cho mỗi người trong chúng ta để hướng tới thế giới là muốn nó, yêu nó, không sắp đặt gì cả vì tất cả đều tan vỡ nhưng chỉ yêu mến nó. Năng lượng mạnh mẽ của sự sáng tạo này, năng lượng làm cho chúng ta có thể sống được là tình yêu của Thiên Chúa, và tình yêu của Thiên Chúa là một năng

lượng sáng tạo và chúng ta sáng tạo khi chúng ta yêu. Chúng ta đã được tự do yêu thương, không phải để tự tạo ra cuộc sống của chính mình, đó lại là một khiếm khuyết khác mà chúng ta có thể có khi chúng ta cố gắng để được tự do. Chúng ta có thể tự do, nhưng chúng ta có thể rơi vào cái ích kỷ cá nhân là sắc thái xã hội chúng ta. Tạ ơn Chúa là chúng ta đã đạt đến, các mức độ tự do cần thiết để sống chung trong thế giới này. Đối với nhiều người, tự do đã trở thành ngôi mộ của chính họ, bởi vì, chưa có lúc nào như bây giờ, đã có rất nhiều chứng loạn thần kinh, trầm cảm, ích kỷ, và cô độc. Tại sao? Bởi vì nếu tự do không hướng về phục vụ, nó là một ngôi mộ cho người tìm kiếm nó.

Một vấn đề nữa mà tôi sẽ phân tích đó là những khó khăn. Có rất nhiều và tôi đã phải lựa chọn giữa chúng và nhiều hơn nữa. Ví dụ, có những người nghĩ rằng chúng ta tùy thuộc vào quá khứ của mình. Đó là sự thật, tất cả chúng ta đều tùy thuộc.

Sự tự do tuyệt đối duy nhất là của Thiên Chúa, và rồi chúng ta dự phần cách nào đó trong sự tự do này. Chúng ta được sinh ra trong thế giới này và sống tùy thuộc vào môi trường quen thuộc của chúng ta: đất nước, giáo dục, di truyền... của chúng ta. Con người là một sinh vật tùy thuộc vào quá khứ của mình, nhưng đó không phải là trở ngại để một người được tự do. Chúng ta có một mức độ tự do tùy theo mức độ mà chúng ta tìm kiếm sự thật và trách nhiệm của mình. Nếu có ai đó không bao giờ muốn chịu trách nhiệm, nếu ai đó luôn sống chỉ để nhận, thì, tự nhiên, người đó không thể có tự do và sẽ luôn phàn nàn về nơi mà họ xuất xứ, tôi đã kết hôn với ai? Tôi đã có những đứa con thế nào? Chúng ta có thể phàn nàn về nhiều điều. Đó là lý do tại sao tôi đã bắt đầu khi nói rằng tôi đang phàn nàn về Giáo hội, nhưng tôi hiện đang ở trong đó, tôi muốn sống trong đó, và bên cạnh đó, tôi không nghĩ rằng có một Giáo hội nào tốt hơn. Và rồi, điều kiện bên ngoài của chúng ta không đủ để ai đó từ chối trách nhiệm và tự do trong quá trình tồn tại của họ. Tôi được tự do ép mình vào kỷ luật hay không. Tôi tự do đi đâu đó hoặc không đi đâu đó, theo tự do của tôi, tôi sẽ tạo thành cá tính của tôi.

Tự do và vâng phục. Trên sự vâng phục đối với ai đó hoặc với một số luật lệ là quyền tự do lương tâm. Tất cả các luật lệ đều phục vụ con người và khi một luật đem lại sự nô lệ, gây ra sợ hãi hoặc chứng loạn thần kinh, con người cần phải đủ tự do để nói: Tôi không quan tâm. Đôi khi, không vâng lời thì tốt hơn là vâng lời cách mù quáng, bởi vì vâng phục mù quáng luôn dẫn đến sự cuồng tín, và một xã hội mới đòi hỏi khả năng hiểu biết nhau mà không giết lẫn nhau. Khi nào con người còn tiếp tục mong muốn mọi người đều bình đẳng, thì không có hòa bình trong thế giới này. Hòa bình phụ thuộc vào khả năng chúng ta phải tôn trọng lẫn nhau trong tự do của chúng ta.

Tự do và chia sẻ cuộc sống. Chúng ta có tự do cá nhân, nhưng chúng ta đánh mất nó khi chúng ta giẫm đạp lên người khác. Tự do của chúng ta có điều kiện. Chúng ta tự do làm những gì mình muốn, nhưng chúng ta mất đi tự do nội tâm, mà không nhận ra điều đó, khi chúng ta làm cho việc chia sẻ cuộc sống của mình với người khác trở nên khó khăn, chỉ vì lợi ích riêng của chúng ta, bởi vì tôi thích như vậy. Tự do của con người được tùy thuộc vào sự chia sẻ với người khác, bởi vì chúng ta không phải là những hữu thể bị cô lập.

Một tư tưởng khiến tôi quan tâm là chúng ta là con cái của một số triết lý máy móc trong thế kỷ trước, chúng coi mỗi người chúng ta như một hữu thể bị cô lập, không có một tương quan sâu đậm với nhau. Tuy nhiên, tôi tin rằng mỗi người chúng ta là một phân tử sống động của một sáng tạo thông minh và chúng ta nhận được sức mạnh của sáng tạo này khi có một sự hiệp nhất giữa chúng ta. Đó là lý do tại sao con người không hoàn toàn tự do. Con người cần phải học cách chia sẻ cuộc sống qua hội nhập với người khác trong xã hội. Chúng ta đánh mất tự do của mình khi chà đạp lên tự do của người khác.

Tự do và khôn ngoan. Tự do không có nghĩa là nói những gì tôi muốn nói, làm những gì tôi muốn làm, hoặc sống trong thế giới này như thể mọi người khác đều ngu. Chúa Giêsu nói chúng ta phải khôn ngoan như rắn. Sự dạn dột và ý thức quyền lực, của những người tin rằng họ đang sở hữu sự thật, làm nhục thế giới. Nhiều khi tất cả các tôn giáo của thế giới này, kể cả của chúng ta, làm nhục thế giới khi họ tin rằng sự thật chỉ có một khía cạnh, chỉ một cách để thể hiện. Chân lý là sự tìm kiếm của con người trong tự do để có cuộc gặp gỡ với sự phát triển toàn diện của mình để đạt được hoàn toàn tiềm năng của mình, và sự thật này có nhiều khía cạnh.

Tự do và tôn giáo. Đề tài này đã gây ra cho tôi rất nhiều tranh cãi và sẽ còn tiếp tục như thế, nhưng chúng ta cũng không thể ngừng suy nghĩ và nói ra với cảm xúc của mình những gì đến từ tâm tư.

Tôn giáo, như chúng ta có thể nhìn thấy trong xã hội này của chúng ta, có thể trở thành sự khước từ Thiên Chúa cho con người của thế giới này. Con người đã chối bỏ Thiên Chúa và cùng lúc đã chối bỏ Giáo hội. Họ đã bác bỏ các hành vi tôn giáo, đồng thời họ đã tách mình khỏi Thiên Chúa và điều này, chúng ta phải nói, là trách nhiệm của chúng ta. Chúng ta không thể nhầm lẫn hình ảnh tuyệt vời của Thiên Chúa với cách trình bày nhỏ nhen của chúng ta về hình ảnh ấy trong thế giới này.

Tự do và tôn giáo là một chủ đề gây tranh cãi vì toàn thế giới tin rằng yếu tố quan trọng nhất để đến với Thiên Chúa là sự vâng phục. Đúng thế, nhưng là vâng phục lương tâm của chúng ta, không phải là tuân theo một thẩm quyền nào đó. Mọi người nghĩ rằng với điều này, tôi đang rao giảng tình trạng vô chính phủ hoặc không vâng phục. Tôi giảng điều Chúa Giêsu muốn. Tự do lương tâm thì cao hơn tuân thủ luật lệ. Nếu một người không có khả năng, nói ví dụ, không tuân theo luật giáo hội mà không sợ hãi, người ấy không biết Chúa là ai. Nếu tôi không thể nào bỏ Lễ Chủ nhật và ngày hôm sau không xưng tội và tiếp tục nói với Chúa rằng tôi yêu Ngài, tôi không biết tự do là gì. Có lẽ những gì tôi đang nói gây ra một chút tranh cãi, nhưng nó chỉ đơn giản là để cho các bạn biết rằng tất cả các luật lệ của thế giới này, bao gồm cả các luật tôn giáo; tồn tại là vì lợi ích của chúng ta chứ không phải để chúng ta quy phục.

Tự do và chính trị. Sẽ không có tiến bộ trong xã hội nếu chính quyền không thể cung cấp cho con người sự tự do, đó là phẩm giá của họ.

Tự do và ích kỷ cá nhân. Những điều này có thể bị nhầm lẫn, người ta có thể nói tôi làm những gì tôi muốn và tôi được tự do. Vâng, bạn sẽ được tự do, nhưng bạn sẽ rơi vào sự ích kỷ, điều này tách bạn ra khỏi bối cảnh của sự sáng tạo này.

Tự do và cho phép tự do. Đây là một trong những chủ đề rất thân yêu đối với tôi và rất thân yêu bởi vì chúng ta đã bị bách hại rất nhiều, chúng ta, những người không nằm trong bối cảnh truyền thống hoặc trong những điều thường nhật. Có một vị Thánh trong các thế kỷ đầu tiên của Kitô giáo đã nói: "Tránh xa tập quán như một thói xấu." Tập quán là cái quy định hành vi của chúng ta, và nếu chúng ta phân tích lý do tại sao chúng ta làm việc gì, nhiều lần chúng ta sẽ thấy đó là vì thói quen, chứ không phải làm để sống. Nhiều lần, chúng ta phải thay đổi tập quán để sống tự do.

Một trong những điều làm tôi hài lòng nhất khi sống trong thế kỷ này và, trong khoảnh khắc này của lịch sử nhân loại chính xác là bởi vì chúng ta đang đạt được những điểm nhất định trong việc tôn trọng tự do. Vẫn còn những người cuồng tín chế giễu người khác vì họ suy nghĩ theo một cách khác, khi cái kính vạn hoa của thế giới này là cái làm cho chúng ta dễ chịu hơn trong việc chia sẻ cuộc sống của chúng ta. Nếu tôi muốn được tự do thì tôi phải biết cách tôn trọng những người nghĩ khác tôi, những người sống khác biệt, những người cư xử khác biệt và những người mà tôi không hiểu họ cư xử như thế nào, chấp nhận đó là cách cư xử của họ. Tự do tốt hơn bất kỳ sự tuân phục nào.

Tự do tư tưởng. Thay đổi trong thế giới này không nằm trong thay đổi cấu trúc; nó nằm trong sự thay đổi của tâm trí. Khi ai đó muốn đàn áp người khác, hãy cấm họ suy nghĩ, bởi vì tư tưởng là năng lượng sống còn làm chuyển dịch thế giới này. Chúng ta không phải lúc nào cũng là người thừa kế tư tưởng của những triết lý trong quá khứ, đó là lý do tại sao cái mà những nhà độc tài hay bất cứ ai muốn điều khiển sợ hãi nhất, đó là người khác có thể suy nghĩ tự do. Tư duy trong tự do là con đường dẫn đến cuộc gặp gỡ với sự viên mãn của chúng ta và với Thiên Chúa. Trên đây chỉ là một vài khó khăn.

Tự do và chân lý luôn đồng hành cùng nhau. Trong một vở kịch sân khấu, Orestes nói: "Bởi vì tôi là một người, Jupiter, và mọi người đều phải tạo ra cách riêng của mình." Hãy nói rằng mỗi người trong chúng ta với những rủi ro và sai lầm của mình, với sự hung bạo, với cá tính của chúng ta, chúng ta phải khai phá cái gì mới. Chẳng có ai nhận được cái đã làm sẵn, mỗi người trong chúng ta, bắt đầu với bản thân tôi, phải ngẫm nghĩ làm sao để sống trong thế giới này, nhưng trong cuộc sống phức tạp này có một số lộ trình chắc chắn. Một trong những lộ trình đó là tìm kiếm chân lý.

Nếu tôi tìm kiếm chân lý trên hết mọi thứ, nếu tôi yêu thế giới này hơn mọi thứ khác, nếu hành vi của tôi có đạo đức là trên hết, và trên cả những gì mọi người nghĩ ra, đây là các lộ trình dẫn đến sự gặp gỡ. Hãy nói rằng những người khác có thể làm cho chúng ta sai lầm, vâng phục có thể làm cho chúng ta sai lầm. Sự vâng phục là cần thiết để chia sẻ cuộc sống, nhưng trên sự chia sẻ cuộc sống là sự bình an của tôi, theo lời Chúa Giêsu: "Thầy để lại bình an của Thầy cho các con, Thầy ban bình an của Thầy cho các con". Khi một người không có bình an, người đó không thể chia sẻ bình an với người khác .

Chúng ta phát triển như con người theo mức độ chúng ta được tự do và chúng ta được tự do theo mức độ quan tâm của chúng ta đối với chân lý và tình yêu.

Chúng ta được tự do, nhưng nếu chúng ta không chọn sự thật thì chúng ta sẽ ở đứng ngoài lề sinh lực của cuộc sống. Một người tự do là người đã mất đi nỗi sợ hãi. Không sợ hãi là một bảo đảm chắc chắn mà chỉ có thể đạt được qua một quyết định kiên trì cho sự thật.

Sự hoàn chỉnh của một người là khi người ấy nói: "Tôi không sợ gì, ngay cả cái chết", bởi vì khi đó người ấy nhận thức được cuộc sống viên mãn chúng ta đang mang ngay trong mình. Người ta được sinh ra để loại bỏ sự sợ hãi và khi bắt đầu hết sợ hãi, chúng ta bắt đầu có tự do. Một xã hội tôn giáo hoặc chính trị sẽ trở nên bệnh hoạn khi có đàn áp hoặc tra tấn bằng quyền lực của những tiếng nói bất hòa, bởi luôn có sự sợ hãi về một con người mà phẩm cách duy nhất của họ là:

NÓI LÊN ĐIỀU MÌNH NGHĨ VÀ SUY NGHĨ TRONG TỰ DO.